

— Е, видишъ ли? Отдѣ да зная, че не си ме лъгалъ много пжти както сега? . . .

Но не свършилъ още думитѣ си, задѣ тѣхъ изтропаха коне. Петъръ се изви и видѣ двама стражари.

— Кой е тукъ, Петре?

— Стражари.

— Че какво искатъ отъ насъ?

— Сега ще узнаешъ. Твоята постѣпка ме накара да крадя. Наполеонътъ, който ти дадохъ не е отъ милостиня, човѣкътъ те бѣше излъгълъ . . . Левъ бѣше хвърлилъ, а наполеона азъ откраднахъ нощесъ въ хана...

И додѣто издума, стражаритѣ ги изпрѣвариха и имъ заповѣдаха да се върнатъ обратно, като ги слѣдѣха съ очи да не скриятъ нѣщо.

Заловени за ржцѣтѣ двамата братя трѣгнаха прѣдъ стражаритѣ.

P.

